

Kuinka puoluettamme hoidetaan

Käynti puolueemme keskusvirastossa.

Lähellä Chicagon rautatieasemia, vilkkaan liikekadun varella sijaitsevassa pilvenpiirtäjässä näkyy toisen kerroksen ikkunoilla ilmoitus: Socialist Party, National Headquarters. Tietysti kaupunkiin joutunut puoluemies ei malta kulkea ohi sisään kurkistamatta. Täällähän ne "puolueen herrat" asustavat ja toimivat, täällähän on niin sanoaksemme hermostokeskuksemme, josta tuhannet näky-mättömät langat kulkevat ympäri maan täyttäen sen suuren joukon tahtoa, joka maailmankaupungin keskukseseen on perustanut pääkorterinsa.

Kun astuu sisään rakennuksen katuovesta, ei näky ole erittäin lohduttava. Vanhanlainen ja li-kaisenlainen liiketalo, räntistynyt hissilaitos, paljosta käytännöstä kuluneet rappuset. Mutta kun avaa oven, joka johtaa puolueemme vuokraamaan konttorihuoneus-toon, niin jo muuttuu tunnelma. Edessämme näemme suuren, toimistopöydillä ahdatun huoneen, jossa ilmeinen järjestys ja puhtaus vallitsee ja jossa suuri joukko neitosa, nuorukaisia ja vanhempaa-kin väkeä häärää mikä missäkin toimessa. Postituskone pauhaa lyöden tuhansia osotteita perätys-ten maailmalle lähetettäviin posti-lähetyksiin, henkiseen dynamiitiin, joka on tarkoitettu murta-maan ennakkoluuloja, osoittamaan nykyisen riiston luonnetta, näyttämään orjille tietä vapauteen. Posti-miehet tuovat pinkottain kirjeitä kaikilta maailman ääriä, — pu-naisen armeijan liikkumisen rap-portteja. Kirjeitä lähetetään sadottain ja tuhansittainkin joka päi-vä. Jumalattoman suuri kassa-

kaappi huoneen toisessa päässä osoittaa, että liikutellaan täällä so-takassakin.

Raskaansarjan miehiin lukeutu-va toveri esitetään vieraalle järjes-tön sihteerinä. Hän se onkin, W. Lanfersieck, joka viime vuonna astui toimeensa tov. John Workin jälkeen. Hän kernaasti näyttää kaikki toimiston nähtävyydet. En-sinnäkin oman osastonsa. Sihtee-ri toimii koko laitoksen ylimmäise-nä "mänätserinä", mutta lähinnä on hänen hoidettavana toimeenpa-neva osasto, johon samalla liittyy rahastonhoito. Kolme neitosta on hänellä apunaan. Yksi toimii pää-kirjanpitäjänä, toinen tilausten vas-taanottajana ja eri osastoihin jaka-jana. Kolmas on sihteerin pika-kirjuri. Saa sanelun mukaan kir-joittaa viidestäkymmenestä sataan kirjettä päivittäin. Sihteerin toi-mena on sen lisäksi puolueen viräl-lisen viikkolehden Party Builderin toimittaminen.

Tässä osastossa onkin tuntuvasti työtä ja se parhaiten osoittaa puo-lueemme suuruuden. Viime presi-denttivaalien aikana nousi jäsenlu-ku korkeimpaan määräänsä, missä se vielä koskaan on ollut — uoin 120.000:een. Viime vuonna tapah-tui tuntuva jäsenmäärän laskeutu-minen, niin kuin aina näyttää ta-pahtuvan vaalienaikaisen ylimää-rin jännitetyn agitationin lakattua. Ne jotka tässä luulivat näkevänsä puolueemme heikentymisen mer-kin, ovat kuitenkin suuresti erehty-neet, sillä viime syksystä asti on jäsenmäärä jälleen säännöllisesti noussut ja tähän mennessä jo kii-peää lähelle tuota vuoden 1912 rekordia. Tätä nykyä on veromerk-kiä ostavia jäseniä puolueessamme

yli sata tuhatta. Jäsenveroina tulee kuukausittain yli 5000 dollaria. Tämä määrä näyttää säännöllisesti nousevan.

Puolueemme keskusviraston toiminnan laajuus selviää muistakin rahatilastoista. Muita tuloja kuukauden kuluessa on noin 8000 dollaria, joten tulot yhteensä nousevat \$13,000. Menot jotenkin yhtä suuret. Varsinaiset toimistomenot,

lalle, Lehti on nopeasti alkanut levitä ja sillä on nykyään 17,000 tilaajaa. Se sisältää paitsi virallisia tiedonantoja, lyhyitä uutisia työväenliikkeen eri aloilta. Toivokaamme, että siitä muodostuu perustus puolueen omistamalle varsinaiselle sanomalehdelle, jollainen kipeästi tarvitaan. Amerikalaisilla puoluetovereilla on kummallinen kammo puolueen omistamaa sanomalehdis-

Sos. puolueen tiedonantotoimisto

siihen luettuna palkat, vuokra ja muut juoksevat kulut, ovat tuossa 6,000 dollarin vaiheilla.

Mitä sitten tehdään kaikella tuolla summalla? Sen näkee, kun kulkee läpi eri osastojen seuraten niiden työtä.

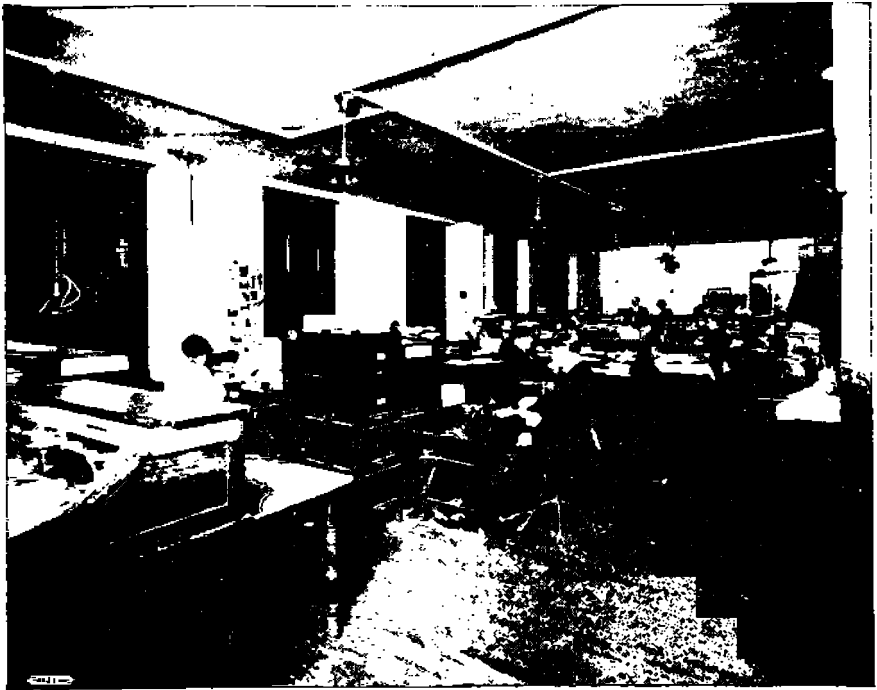
Viime vuonna perustettiin puolueen virallinen viikkojulkaisu ennen valmistettujen, monistuskoneella kirjoitettujen raporttien ti-

töä kohtaan. Se kammo on peruja Socialist Labor Partyn ajoilta, jolloin Daniel de Leon yksinvaltiaasti hallitsi puolueen päivälehteä ja ajoi sillä omaa klikkipolitiikkaa, kunnes sai puolueen jakautumaan kahteen osaan. Mutta kun pelätään samallaista jälleen tapahtuvan, niin sekotetaan syy ja seuraus toisiinsa. Puolueen omistaman sanomalehden joutuminen yksilön run-

nattavaksi ei johtunut itse tuosta omistustavasta, vaan siitä että järjestössä silloin puuttui riittävää järjestökontrollia. Eiköhän sentään voida toivoa, että asianlaita nykyisin on toisin. Puolueen kasvettua voimakkaaksi voi enemmistö määrätä lehden kannan ja antaa vähemmistölle se huomio, joka sille tulee, parhaiten juuri sillä tavalla, että puolue itse omistaa sano-

kakirjuri ja "circulation manager", joka huolehtii ilmoittamisesta, tilausten hankkimisesta ja hoidosta yleensä. Näitten virkailijain toimi on kuitenkin vaan osaksi Party Builderiin kiinnitetty. He kaikkien lisäksi toimivat muillakin toimiston aloilla, pääasiallisesti kirjallisuusosastossa.

Pikkuinen, ketterä naisihminen esitetään vierailijalle naisosaston

Vieraskielisten järjestöjen osasto (Suomalainen osasto huoneen perässä)

malehdet ja edustajakokouksissaan määrää niiden kannan.

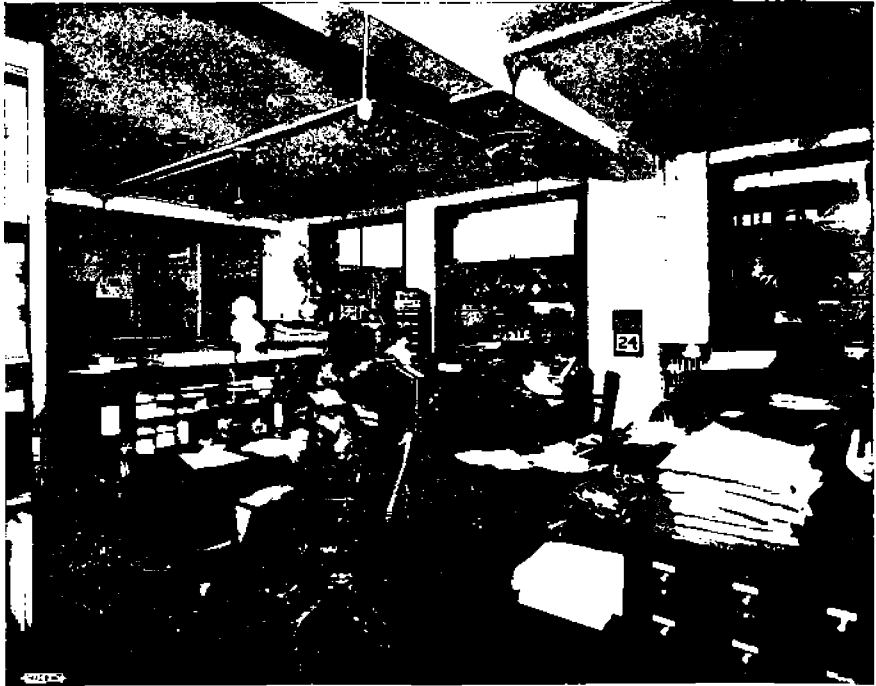
Nykyisellään ollen Party Builder ei vielä kannata. Sen tilausmaksu on liian pieni, ainoastaan 25 senttiä 40 viikolta. Laajemmalle pohjalle perustuen ja täyttäen todellisen lehden tarvetta sillä olisi varmempi taloudellinen toimeentulo.

Party Builderin levittämisestä huolehtivat kolme postittajaa, pi-

sihteerinä. Winnie Branstetter nimeltään. Hänen tehtävänä on naisten keskuudessa harjoitetun agitationin ylläpitäminen. Naisten puolueeseen hankkiminen. Tätä tarkoitusta varten on perustettu kaikkiin valtioihin naissihteerin toimet, joiden kautta naisten herättämistä pidetään vireillä. Winnie Branstetter ohjaa tätä työtä ja julkaisee Party Builderissa joka viik-

ko yhden sivun uutisia ja tiedonantoja tältä alalta. Äskettäin naissihteerin toimesta ryhdyttiin hommaamaan erikoisesti tarkoitusta varten painettujen merkkien kautta vaatteitten hankkimista lakossa olevien työläisten lapsille. Tämä rahasto tuotti lyhyessä ajassa lähes 4000 dollaria, jolla on ostettu Kuparisaaren ja Coloradon lakkolaisien lapsille kenkiä ja vaatteita tal-

ylimmäisenä pappina istuu Carl Thompson, entinen Milwaukeeen kaupungin sosialistinen kaupunginklerkki. Raskaansarjan mies hänkin, niinkuin Lanfersieck. Hän hoitaa tiedonantotoimistoa — Information Departement. Se on ajottu olemaan apuna sosialistipuolueen kaikessa toiminnassa, keräten tarpeellisia tilastoja, pitäen n. s. työväenarkistoa ja antaen neu-

Naisten toimisto

ven kylmyyden turvaksi. Naistoitomistossa palvelee sihteerin lisäksi apulainen hoitamassa osaston laajahkoa kirjeenvaihtoa.

Huoneuston perällä on seinä suurten kirjakaappien peittämänä. Siinä on nidoksia jos jonkinlaisia, unioitten vuosikertomuksia, eri maitten sosialistipuolueitten pöytäkirjoja, tietosanakirjoja, erikoisteoksia jne. Tuon kirjapaljouden

voja erinäisissä asioissa. Toimistoa käytetäänkin ahkerasti. Sosialistiset kaupungien virkailijat teettävät tämän toimiston kautta erinäisiä lakiehdotuksia, kaupungien omistamien valolaitosten kustannusarvioita ym.

Tiedonantotoimistosta voi ajan mukaan kehittyä varsin huomattava laitos. Sikäli kun meidän toimintamme laajenee kaikilla aloilla,

käy tarpeelliseksi spesiaalitetöjen hankkiminen monellaisiin tarkoituksiin, esim. juuri kunnallispoliittisiin. Ennenkaikkea olisi kuitenkin tärkeätä, että sinne voitaisiin muodostaa mahdollisimman täydellinen "työväen-arkisto", josta voisi löytää lähteitä työväenliikettä koskeviin seikkoihin. Niiden saanti tätä nykyä on monen vaivan takana, kun täytyy muonesta eri

Sen kautta lähetetään maailmalle useita miljooneja lentolehtiä ja kirjasia vuosittain. Paljon lentokirjasia jaetaan ilmaiseksikin. Tämän toimiston työ onkin pääasiallinen agitationityö, mitä keskustuimiston puolesta harjoitetaan. Varsinaisia organisoeraajia tätä nykyä on liikkeellä ainoastaan kaksi. Pääasiallinen suullisen agitationin levittäminen on jätetty valtiojär-

Pääsihteeri W. Lanfersieck apulaisineen

paikasta koota pala palalta. Se työ voitaisiin tehdä kerta kaikkiaan, kokoamalla sellaiset lähteet yhteen paikkaan.

Tiedonanto-toimistossakin on useita henkilöitä toimessa. Paitsi Thompsonia on siellä vielä kolme naista pikakirjureina ja töitten järjestäjinä.

Huomattavampia osia puoluetoimistossamme on kirjallisuusosasto.

jestöjen huoleksi sen jälkeen kun lakkautettiin epäonnistunut Lyceum kurssi homma.

Kirjallisuusosaston toiminnan laajuutta osoittaa hyvin se seikka, että siellä kaiket päivät on työssä, paitsi hoitajaa ja kirjanpitäjää, 8 apulaista lajittelemassa ja lähettämässä miljoonia painotuotteita maailman kaikille haaroille.

Viime aikoina on toimiston yh-

teyteen perustettu myös erikoinen toimisto nuorisoliikettä varten. Eräs nuori mies, nimeltä J. Rogers, hoitaa tätä alaa. Kertoi, että parina viime vuonna on eri osiin maata perustettu satoja nuorisoklupeja ja että niissä innokkaasti toimitaan nuorison johtamiseksi sosialistipuolueen vaikutuksen alaiseksi.

Kun me näin olemme kulkeneet läpi koko päätoimiston, joudumme oikealla sivulla huoneuston osaan, joka vielä enemmän kuin päätoimisto on kaikenlaisilla konttoripöydillä ja vehkeillä ahdattu. Jos pysähdyimme keskelle tätä huonetta ja alamme siellä kuuluvien äänien sekamelskasta erittelemään sanoja ja lauseparsia, niin kuulemme sellaista kielten sekoitusta, joka muistuttaa Baabelin tornin aikoja. Saksaa ja kroatiata, ruotsia ja puola, juutalaista ja suomea, unkarinkieltä ja italiaa. Tämä on "kielenkääntäjäsihteerien" osasto. Huoneen peräisimmässä osassa näemme vakavan miehen, piipunnyssä hampaissaan, — se on se meidän Sarlundimme. Suomalaisille on aidattu vähän suurempi nurkka kuin muille, — niinkuin oikeus ja kohtuus vaatii, sillä onhan suomalainen järjestö suurempi kuin kaikki muut vieraskieliset yhteensä. Hyvässä järjestyksessä näyttää olevan suomalainen osa, mutta onpa siinä sihteerilläkin työtä yllin kyllin. Suuri määrä kirjeitä on hoidettava joka päivä, sen lisäksi tilit ja rahat, veromerkkien ostamiset ym. Viime aikoina onkin sihteerillä ollut apulainen, J. Kolu.

Kalju nuorukainen, ehta kööpenhaminalainen tyyppi — ja nimensäkin Christensen, — hoitaa skandinavialaista osastoa. Sanoo järjestönsä hiljalleen edistyvän. Suurin haitta on Socialist Labor Partyn taholta, joka etupäässä on kokoonpantu ruotsalaisista, ja jolta

taholta väsymättä tehdään hajoitustyötä ruotsalaisten osastojen keskuudessa. Mutta jo on perustettu monta vakavalla pohjalla olevata osastoa ja uusia perustetaan lakkaamatta. Järjestöllä on kaksi ruotsalaista viikkolehteä ja yksi tanskalais-norjalainen.

Juutalaisten sihteeri myös puhuu järjestönsä edistyksestä ja samoin kaikki muutkin. Etenkin ovat saksalaiset jälleen heränneet toimiin ja saksalainen järjestö kasvaa sadoilla jäsenillä joka viikko. Myös slaavilaisten ja italialaisten sihteerit tiedottavat heidän kansallisuksiensa keskuudessa alkaneesta voimakkaasta järjestymisestä sosialistipuolueeseen.

Käynti kielenkääntäjäsihteerien luona on "muukalaiselle" virkistävä. "Amerikalaisella puolella" vallitseva kuiva ja virallinen "ohviisihenki" vaikuttaa jonkun verran oudolta, mutta ulkomaalaiset näyttävät olevan enemmän sellaisia koruttomia, teeskentelemättömiä sosialisteja, johon me suomalaisetkin olemme tottuneet. "Amerikalaisella puolueella" on kaikki vähän niinkuin muotoihin kangistunutta ja hienostunuttakin. Naurahdellen kertoivat "kielisihteerit", kuinka äskettäin tässä socialistisessa puoluetöimistossämme tapahtui oikein virallinen jumallinen vihkimisseremoniakkin. Joku pari toimistossa oli lyönyt hynttynsä yhteen ja saivat siunauksensakin sieltä. Thompson, joka on vielä pappina toimimaan kelpaava, toimitti oikein kaikkien muotojen mukaisen kirkollisen vihkimisen — taisivat vähän veisatakin joukkoon. Sopiihan tuolle jo naurahattaa. Itse pääsihteerimmekin on pappi, tahi ainakin joskus ollut pappina, — mistä lienevätkään sen pappien paljouden sinne hankineet. Eihän sillä ole väliä, mikä mies on nimeltään ja arvoltaan,

kunhan vaan on kelpo sosialisti, mutta ei taitaisi olla haitaksi jos seuraavissa vaaleissa puolueen toimiston joukkoon pantaisiin vähän yksinkertaisempaaakin, "proletarisempaa" väkeä. Kaipasi se muodollisuus ja hienous, joka siellä on, vähän virkistävämpiä tuulahduksia.

Nykyinen sihteeri otti toimiston vastaan varsin epäedullisissa oloissa. Toimisto oli suuren velkataakan rasittamana ja muutenkin kaipasi järjestystä. Koko hänen toiminta-aikansa on mennyt etupäässä noihin järjestymishommiin, niin että varsinaista puolueen valistustyötä ja yleisten asioiden seuraamista ei ole paljon nähty. Sihteerille tunnustukseksi voikin sanoa, että hänen onnistui järjestön avulla saada asiat paljon paremmalle kan-

nalle, velkaa on lyhennetty, kustannuksia vähennetty jne. Mutta kylläpä se onkin tapahtunut muun toiminnan kustannuksella. Esim. ei tähänkään mennessä ole keskusvirastomme taholta ryhdytty min-käänlaisiin toimenpiteisiin kongressin hyväksymää uutta siirtolaislakia vastustaakseen, jonka kautta kuitenkin aijotaan iskeä ruma isku kaikkia tähän maahan tulevia valtiollisia pakolaisia vastaan. Muitakin yleisiä asioita on ollut, jotka kylläkin olisivat sietäneet viraston huomiota. On hyvä asia, että virastomme taloudellinen tila on hyvässä kunnossa, että siinä on hyvä järjestys jne., mutta se on vaan keino, jolla edistämme tarkoitustamme, sosialistisen joukkotoiminnan edistämistä.

Hiilenkaivajain konventioni

Viime kuussa pidetyn United Mine Workersin konventionin monien päivien keskusteluista huomattavimpina esiintyivät kaksi tapusta: ehdotus Lännen Kaivosmiesliiton ja United Mine Workersin yhdistämisestä ja Gompersin kliikin tilille vaatiminen. Nämä molemmat tapaukset parhaiten osoittavat, että tässä Amerikan suurimmassa teollisuusjärjestössä, jonka jäsenmäärä jo lähenee puolta miljoonaa, pyrkii vallan päälle ajan vaatimuksia vastaava henki.

Gompersin tilille vaatiminen johtui lähinnä siitä, että kokouksessa läsnäollut Lännen Kaivosmiesliiton presidentti Moyer teki ankaria syytöksiä liiton toimeenpaneavaa toimikuntaa vastaan sen

laimeudesta Kuparisaaren lakkoa kohtaan. Mutta kun asia kerran tuli esille, niin se ei rajoittunut tähän yhteen syytökseen, vaan otettiin esille A. F.-liiton päävirkaillijain ja johtavain piirien vanhoillisuus kokonaisuudessaan eikä suinkaan säästetty arvostelua. Gompers saapui kokoukseen yrittääkseen puolustaa itseään ja koppelveljiään, mutta hän sai osakseen varsin kylmää kohtelua. Hänen tunnettu diplomaattitaitonsa, jolla hän yhdessä uskollisimpien masinistiensa kera tähän asti on hyvin pystynyt pitämään kurissa liiton yleisissä kokouksissa ilmennyttä oppositionihenkeä, ei vedellyt mainarien voimansa tuntevan joukon edessä. Nolattuna sai äijä kiirees-